

Dne 3.12. 1989

Číslo sedmé

Vážení čtenáři!

Nastala hrozná doba! Doba, kdy se ke slovu dostávají lidé, kteří dlouhá léta nesměli mluvit. To je z jedné strany dobře, ale má to jeden otřesný dopad: Ti, kteří zasvětili veškerou svoji tvorbu kritice bývalého režimu, ztrácejí své opodstatnění. Jako příklad uvádím písničkáře Jiřího Dědečka. Na svém koncertě 15.11.1989, tedy pouhé dva dny před masakrem v Praze, řekl asi následující věty: "Přátelé, vezměme si takový květen 1945. Vždyť ti lidé věděli, že Rudá armáda je na pochodu a za pár dní už budou honit fašisty s vidlemi po dvoře. Právě proto se jim tehdy žilo nejlíp. No a mně se žije nejlíp dnes, protože věřím, že už to dlouho trvat nebude. Přátelé, proto vychutnejme každou hodinu. Uvědomte si to prosím vás! Já už potom ztratím své opodstatnění. Vždyť vy už jste možná moje poslední publikum. Proto tyto chvíle prožívejme co nejintenzivněji!"

Tolik z vystoupení Jiřího Dědečka. On snad podvědomě tušil, že za dva dny dojde k události, která výrazně ovlivní dějiny Československa. A tím pádem, jak už jsem napsal, je také dost podstatně nabourána koncepce tvorby Ilegální demokracie. Zatím je sice pořád co kritizovat, ale co když už na jednu nebude? Vždyť nastává doba, kdy na Letné hraje Hutka a v rádiu dávají Matušku a dokonce i Kryla. No kam to sakra spějeme, přátelé? Mám redaktorům politického bloku hrozí bezprostřední ztráta zaměstnání. To nepřipadá v úvahu! Nevím, co bude zítra, ale Ilegální demokracie zůstane patrně vždy v opozici. Nedá se opravdu nic dělat. Dovedete si představit ten paradox? Ilegální demokracie, takový seriózní tisk a stane se kolaborantem komunistů. Modleme se, aby takováto doba nenadešla. To by byl náš konec!

x x x x

Atari

### NAJEDNOU JSME HRDINOVÉ!

Události posledních dnů mne naplnily uspokojením, i když ne zcela úplným. Můj vrozený skepticismus zabránil tomu, abych propadl nekritické euforii nad vůlí českého národa. Proč? Inu proto, že lidé, kteří dvacet let mlčeli a skrývali své přesvědčení / pokud vůbec nějaké měli /, teď s dobře hraným překvapením a úžasem předstírají, že nemohou věřit vlastním očím, v jakém bordelu to vlastně žili. Najednou! Když se na nějakém mítinku či demonstraci po přečtení hrůzných faktů o našem státě začne křičet: "Kdo za to může!?", nenapadá mě jiná odpověď, než že my všichni. Je velice lehké svalit veškerou vinu na představitele státu či strany a očistit si tak ruce. Ne, nechci nijak omlouvat grůzný režim Brežněvových pohrobků. Ale opravdu nikoho nenapadne, jak se vůbec lidé jako Jakeš nebo Štěpán dostali k moci? Jistě ne nějakým pučem nebo osobní intervencí. Je fakt, že vpád vojsk Varšavské smlouvy v roce 1968 jim zajistil jejich vůdčí postavení - to nepopírám - / zajímavá je rovněž otázka, zda se lid proti okupaci bránil dostatečně /, ale za celou dlouhou dobu po oné tragické události, ba i po nástupu "perestrojky" společnost jako celek mlčela, až na pár stovek je dinců sdružených v různých nezávislých iniciativách. Dokonce byla schopna plivnout na lidi jako Václav Havel, kterým dnes nadšeně apaluduje. Co tedy je český národ vůbec zač, když se otáčí jako korouhvička na radnici?! Pro nás bylo vždycky důležité, odkud fouká vítr! A pokud vál vjtrvale, byli jsme ochotni uvažovat o nějakých změnách. Československo učinilo jako první ze zemí stalinistického bloku krok ke svobodě / pokud nepočítám Jugoslávii, jejíž vývoj byl ovšem značně specifický /. Poté se vydalo na trat naratónského běhu opačným směrem a dnes - dnes se ploužíme jako poslední a to ještě na kyslíkový dluh. A ba by tohle všechno způsobilo pouze pár jedinců v čele? Nevěřím! Vlníka je třeba hledat také jinde, je-li ho nutno vůbec hledat. Každý z nás může na sebe ukázat prstem a odhalení je učiněno! Ano, my všichni jsme zodpovědní za devastaci poměrů v Československu. Je prav-

dou, že již zmínění mocipáni svou destrukční politikou přispěli nemalou měrou k současné letargii, ale my všichni jsme vinni tím, že jsme jim to mlčky umožnili. A zde neobstojí ani sebepádnější argument obhajoby. Všichni dobře víme, co jsme mohli udělat a co jsme neudělali s odůvodněním, že sami nic nezměníme. A najednou se situace mění! Najednou jsme všichni hrdinové, všichni jsme oddaní naší vlasti! Najednou jsme Češi! Doslova přes noc jsme přišli na to, co je to národní hrdost. Kde jsme ji vyhrabali?! Existuje vůbec český národ jako takový? Vždyť jenom během Třicetileté války prošla naším územím půlka Evropy!/. Můj osobní dojem je takový, že český národ představuje eklektickou směs vlastností všech okolních národů /většinou však bohužel těch špatných/. Ale teď nejde o osobní dojmy. Uznáme-li existenci českého národa, pak se zákonitě musíme ptát, kde se teď tady zničenonc vzal?! Dvacet let jsme o něm neslyšeli, než z úst našich politiků! Dvacet let jsme potkávali na ulici jenom lidi, kteří mluvili stejnou řečí! A najednou jsme národ! Stejně jako jsme jím byli v roce 1918, 1948 a 1968. A mezi těmito historickými mezníky? Jen lehce manipulovatelná masa strojů, která sice není se vším spokojená, ale stejně tak je neschopná překročit hranice stereotypního kývání hlavou! Můžeme se pak divit, že to s námi takhle dopadlo?!

Na místě je současně i otázka, zdali by se u nás něco pohnulo kupředu, kdyby se okolní režimy nezhroutily v hromádky rzi. Zkušenost mne vede k jednoznačné odpovědi: Ne! Pokud stála po našem boku alespoň NDR / a to myslím zejména geograficky/ cítili jsme, že ještě nejsme sami. A když jsme se sami ocitli /Rumunsko a Bulharsko teď nechávám stranou, protože v problematice rozvojových zemí se příliš neorientuji/ najednou jsme trčeli skutečně tak, jako dnes už legendární kůl v plotě. Šlo tedy o to, za každou cenu se přizpůsobit okolnímu světu. Nejde o to jej dohnat nebo dokonce předhonit / to Bůh chraň!/, ale stát s ním aspoň v jedné lajně. No a když se k tomu vedoucí představitelé neměli, chopili se toho lidi, protože vyčnívat se nikomu moc nechtělo. V průměrnosti opravdu vynikáme! Děláme průměrně i státní reformy!

Velmi často se v posledních letech začalo objevovat jméno T. G. Masar-ka, jak jsme na něj všichni hrdí apod. A přitom i k osobě "tatička Masaryka se váže naše ryzí češství. Do roku 1918 o něm vědělo jenom pár vzdělanců a zasvěcených vlastenců. Kdyby nedošlo k vyhlášení samostatnosti, patrně bychom o něm nikdy ani nevěděli. Ale separace se povedla a lidi se jako stádo zbavené pasáka vrhli za tím, kdo byl prostě první na ráně. Bylo jim vcelku jedno, zdali budou poslouchat císaře nebo prezidenta. Oni jenom potřebovali, aby je někdo vedl a bylo jim jedno kam je vede. Ano, byli nadšení, tak, jako jsou ostatně nadšení i dnes, ale i zde hrál důležitou roli moment vyrovnat se okolnímu světu. Československo od dob Velké Moravy /Která vznikla stejně rychle jako zanikla/ nebylo nikdy skutečně samostatným státem. Vždycky jsme byli a asi i budeme náchylní k přejímání vzorů, pravd a metod odjinud. Hlavně ať si s tím my nemusíme lámat hlavu! Jestliže jsme někdy učinili nevědomě krok kupředu, pak jsme se díky naší nešikovnosti spálili a dali se rychle poušit dějinami, že je lehčí být vlečen než vléci. A tato prada platí pro každého z nás, bez výjimky!

Jak je tedy vidět, nadšení národa nelze nikdy brát jako něco příliš vážného, stejně jako národ sám! Dosáhneme toho, co jiní už dávno odvrhují a pak zase budeme bezstarostně spát uprostřed naší pomyslné, zajištěné existence. Česká letargie, stejně tak, jako české pivo, je pověstná. Nevytrhnou nás z ní ani rány pendrekem! Vždyť ty přece padaly v lednu 1989 celý týden a nic, ale vůbec nic se nestalo, lépe řečeno nezměnilo. Myslím, že bychom ani neprotestovali, kdyby nám například ještě v létě 1989 oznámili změnu státu na Československo. Tak velké je totiž ignorantství lidí žijících na území mezi NSR, NDR, Polskem, SSSR, Maďarskem a Rakouskem. Nejsme národ a tudíž nejsme ani stát. Jsme jeden velký bordel!

LIDÉ, PŘESVĚDČTE MNE, ŽE SE MÝLÍM!

Horst

## OPOZICE V NOVÉM STÁTU

Mnohé čtenáře jistě po přečtení titulku napadlo, že to s optimismem přeháním. Nový stát je pro Vás, milí čtenáři, jistě stále ještě více přáním než skutečností. Částečně Vám dávám za pravdu. Vždyť ještě během přímého přenosu ze zasedání NS dne 29.11. prožilo mnoho z Vás nepříjemnou chvíli při pohledu na tváře M. Jakeše a M. Štěpána.

Každý ví, že komunistům ujel vlak. Avšak ani tuhle situaci nelze podceňovat, jelikož Urbánkovi, což bývalém výpravčímu, není pohled na vzdalující se vlak cizí.

Co mne tedy opravňuje k optimismu? Především to, že lidé již nemají strach, ze kterého komunisté výhodně těžili.

Nyní však k tématu opozice. Původně jsem se ve svých prognózách k myšlence ostatních politiků. Že totiž opoziční úlohu v novém státu převezme komunistická strana. Ukazuje se však, že této úlohy není schopna. Lidé v současné době ještě mají trpělivost vyslechnout názor komunistů, jako by však poučení zkušenostmi personálu psychiatrických klinik těmito názory neodporují, neberou je vážně.

Můžete jistě namítnout, že komunisté mají v rukou všechny páky - ať již se jedná o jejich tradiční monopol ve sdělovacích prostředcích, nebo ve vládních místech. Co se týče ozbrojených složek, existuje reálná naděje na zrušení lidových milic, jeden z důležitých požadavků občanského fóra rovněž předpokládá obsazení ministerstva vnitra bezpartijním. Armáda v naší společnosti velký význam nemá. V podstatě slouží jako pohyblivý terč posměchu, který nebyl nikdy (ať již za druhé světové války, nebo v roce 1968) nasazen.

Kdo na sebe v této situaci vezme těžkou ale důležitou úlohu opozice? Všichni předce víme, že místo opozice je v každém státě důležité z hlediska konfrontace názorů a případného odhalování chyb. Přesvědčené komunisty však nikdo nebere vážně, prospěcháři se přidávají ke straně vládnoucí, popřípadě k vládnoucí koalici.

A tak i v této době zůstal tento náročný úkol na bedrech občasníku I.D. Věrní tradicím, jako v minulosti, tak i v budoucnosti, budeme si všimati především záporných jevů, všeho špatného a prohnílého. Plníme však stejně důležitou úlohu jako velcí bílí červi v rozkládající se mrtvole. Měli byste si však, milí čtenáři, uvědomit, že právě z humusu vyrašší banány, s kterými se tak rádi cpete.

/ d.d. /



ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVA!!

Po velkém úsilí naší tajné zpravodajské služby I.D. Vám předkládáme poučení z krizového vývoje v Československu roku 1989, tak, jak ho již s předstihem sestavila KSČ pro případ udržení se na mocenských pozicích. Děkujeme tímto také všem našim pracovníkům tajné služby v ÚV KSČ za poctivou a obětavou práci. Získaný dokument v nezkrácené verzi zveřejňujeme:

Soudruzi a soudružky!

Strana a lid opět prokázali odpovědnost hodnou těch nejuvědomělejších a nejpokrokovějších lidí. Protože společnost ~~nežít~~ znovu projevila důvěru Komunistické straně Československa, v ústavě ČSSR ponecháváme článek o vedoucí úloze KSČ.

Zákaz shromažďování se, stejně jako přítomnost rumunských a kubánských vojsk na našem území je jenom dočasná. Celou společnost ujišťujeme, že v nastoleném trendu přestavby budeme pokračovat. K tvůrčí práci je však potřebný klid a pořádek a proto jsme nuceni přijmout náležitá opatření:

1. Budou opětovně prošetřeny okolnosti tragických událostí ze dne 17. listopadu 1939, zejména oprávněnost zásahu fašistické branné moci, jakož i vylhané zprávy o smrti studenta Jana Opletala. Předpokládáme, že Mezinárodní den studentstva bude na základě nově získaných faktů zrušen, aby již příště nedocházelo k jeho zneužívání vysokoškolskými živly, jako tomu bylo v roce 1989.

2. S okamžitou platností pozastavujeme vydávání časopisu Ilegální demokracie, neboť tento štvavý občasník přispěl velkou měrou k aktivizaci protistátních sil. Po vydání šesti čísel ~~sám~~ dostala strana do vleklé krize, z níž ji mohla pozvednout jenom bratrská a internacionální pomoc spojeneckých armád. Materiál připravený k otisknutí dalších čísel I.D. bude využit při edici knihy Vasil Bilaka: "Pravda zůstala pravdou po dvaceti letech", což je volné pokračování bestselleru z roku 1970, který vyšel pod názvem "Pravda zůstala pravdou."

3. Zřízením agitačních středisek ve všech obcích nad 1000 obyvatel bude dána každému čestnému členu KSČ příležitost, aby ještě jednou zvážil všechna svá stanoviska a činy, které předcházely vstupu bratrských armád na území ČSSR.

4. Takzvaní "mužové pražského podzimu" V. Havel, recidivist A. Dubček, J. Ruml, ing. P. Uhl, V. Malý a další, zklamaní očekávání národa, když vedení úce egoistickými cíli snažili se jej zatáhnout do ekonomického i politického avanturismu, jehož výsledek se nedal, díky zkresleným zprávám prognostického ústavu při CSAV, vůbec předvídat. Proto musí být zbaveni všech dosavadních funkcí a vyloučeni z KSČ, pokud ovšem byli jejími členy. Těm, kteří nepatřili mezi funkcionáře strany, se zakazuje vydávat stranické legitimace po dobu dvaceti let. A. Dubček, jako nebezpečný a nenapravitelný politický kverulant, bude v rámci zachování socialistické demokracie doživotně internován v Transylvánských Alpách.

5. Tolik diskutovaná otázka pluralismu, kterou nebyly schopny tzv. "občanská fóra" nebo "nezávislé iniciativy" v dohledné době přesně formulovat, bude urychleně a jednou provždy vyřešena pod vedením KSČ.

6. Protože vysokoškolská mládež neprojevila dostatek uvědomělosti a nechala se jako první strhnout provokatéry placenými CIA k rozšiřování socialismu nepřátelské propagandy, budou na všech fakultách VŠ provedena kádrovací řízení pod kontrolou ČSLA, LM, RL a KLA, které převzaly záruky spravedlivého průběhu tohoto aktu. Na uprázdněná místa v posluchárnách budou jmenováni studenti z ekonomicky slabších společenských vrstev, zejména Romové a děti mentálně postižené, u nichž je předpoklad, že si budou více vážit důvěry, poskytnuté jim socialistickou společností.

7. Bude též žádoucí a vhodné obchatit základní postuláty marxismu-leninismu o specifické ideje jakešismu, tedy o vybrané statě z učení, které aplikuje klasické teze marxismu-leninismu na historické období zahnívajícíchho imperialismu. Ústřední body marxismu-leninismu-jakešismu budou postupem času rozpracovány a zařazeny do učebnic pro školy všech stupňů, jakož

8. Uzavření státních hranic se všemi sousedními státy je také pouze přechodným opatřením. Jakmile budou zajištěny všechny osoby, které ne-  
skýtají spolehlivou záruku pozitivní reprezentace naší drahé vlasti v za-  
hraničí, dojde k opětovnému uvolnění kontroly hraničních pásem. Exponenti  
špionážních center a notoričtí pomlouvači ČSSR, kteří si přispěchali ohrát  
svou jedovatou polívičku přímo do "rodné" země, na níž v minulosti nenaš-  
li ani chlup v pořádku, budou souzeni podle platných i dodatečných zákonů  
a v plném souladu s nimi i potrestáni.

Soudruzi a soudružky! Obracíme se na vás, kteří jste podvkráté nezakolísali a nepodlehli imperialistickým nátlakům, abyste všemožně působili na nestálé vrstvy naší společnosti jak svým osobním příkladem, tak i názornou agitací a přesvědčováním.

Ať žije naše nerozbitné přátelství s Rumunskou lidovou republikou!

žije KSČ, jediná skutečná vřichově náročná!

At žije přestavba nedílná součást kursu KSČ!

Zde končí ústřední část dokumentu. Další pojednání bylo věnováno žádost příslušníků pohotovostního pluku o přešetření neadekvátního zásahu studentů proti pokojnému rozhánění nepovolené demonstrace ze dne 17. listopadu 1989. Jménem zraněných příslušníků ji zaslal kanceláři ministerstva vnitra soudruh plk. Pedro Rodriguez Diaz, současně s prosbou o urychlené vyšetření hlavních viníků brutálního zásahu. Bohužel rozsah našeho časopisu nám neumožňuje uvést ~~zde~~ plné znění textu.

|||||||



00000000000000000000 ZMĚNY A .....BUCHLOVICE?! 00000000000000000000

/ od našeho buchlovského zpravodaje /

Nemám v úmyslu popisovat události dnešních dnů, které se valí jako lavina a ani nestačíme sledovat jejich tempo- to činí v dnešní době už pravdivě a objektivně téměř všechna naše periodika, snad s výjimkou Rudého práva, které žije pouze s malými obměnami a konstatováním, v dobách neostalismu, jakešismu, fojtíkismu apod. Z televize a rádia se na nás chrlí proudy informací, odhalujících všechno, co se dříve nesmělo, zakazovalo, potlačovalo a mezi tím vším se mísí číselná fakta naší stagnace a úpadku s hlasy lidí, kteří byli dlouhá léta umlčováni a nepravdivě pomlouváni a osočováni, zatím co vůdcové KSČ - rudí kapitalisté- si s úsměvy rozmnožovali svůj majetek do nesmírných rozměrů a částek. Toto prý padlo, ale na nižších komunistických aparátech dodnes sedí malá zvířátka a neustále si lžou do očí. Mezi tím slyšíme opatrná slova nového generálního tajemníka strany- rodáka z Bójkovic- který místy zvedá hlas a křičí, když se snaží zachraňovat to poslední, co je z KSČ zbylo. Ano, jsou to důmyslné aparáty a paláce, jaké nevlastní žádná jiná strana, ale zároveň generální tajemník volá po rovnoprávnosti stran a spoluzodpovědnosti všech složek národa v této vzniklé situaci. Kdo nese hlavní zodpovědnost je známo. Vedení KSČ, kývající členové a funkcionáři KSČ. Plným právem jim už málokdo uvěří, měli dost času projevit se za těch několik desítek let. Bohužel. V jejich řadách jsou lidé typu buchlovského Josefa Mikulíka, Františka Krystýnka a jim podobných, kteří v samém začátku změn a nastupujícího opravdového dialogu hází všemu novému klacky pod nohy a brání své brežněvovské pozice majíce strach z rozloučení se se svými židličkami, které jim nesou peníze, známosti, moc a u některých i neoprávněné výhody a úplatky. Stačí si jenom vzpomenout na situaci kolem manipulací se stavebními pozemky aj. Jedině takoví Mikulíci, Hrabci, Zálešákové a jiní se bojí všeho nového, bojí se slov, plakátků, které ihned po vylepení strhávají a bojí se i přečtení požadavků studentů, které se už pomalu začínají naplňovat.

Důkazem toho bylo i tzv. veřejné shromáždění obyvatel Buchlovic, jehož se zúčastnili ve většině jenom komunisté, kde nenechaly již dříve jmenované osoby promluvit ani studenty, ale měly i výhrady proti lidem, snažícím se říkat něco jiného, než oni. A za koho mluvil soudruh Hrabec - před seda SSM v Buchlovicích? Asi za sebe- chtěl bych vidět, kolik mladých by se za něho postavilo! Škoda, tento Hrabec by se měl narodit mnohem dříve, v době gottwaldismu by určitě našel široké pole působnosti v zastrašeném národě, na který by mohl hulákat podle libosti a mohl by honit kulaky a křečky, jak se na tomto tzv. shromáždění občanů Buchlovic projevil. Hanba! Buchlovice nejsou obcí pokroku a humanismu - jediné zde může viset na prodejně Stanislava Ryby letáček - dílo Josefa Mikulíka, předsedy MNV, z prvních dnů pražských stávek, podporující vyhlášení vládních a politických činitelů státu, neúspěšně hasících tímto své konečné sebeupálení.

Co si přát dál do dalších dnů? Snad hlavně to, aby byly co nejdříve vyhlášeny svobodné volby, ve kterých se definitivně očmetou lidi typu Mikulíka a jemu podobných nestoudných individuí. Amen!

Dopisovatel Květoš Krystýne

Redakce I.D. obdržela mnoho dopisů týkajících se čtvrtého čísla našeho občasníku. Převážná část čtenářů nám blahopřála k získání titulu "Největší noviny světa", spousta dotazů směřovala k otázce použitého lepidla. Odpovídáme stručně: Bylo použito lepidlo značky Butacel, výrobek Lachemy Brno, Na tento podnik tedy padá také odlesk naší slávy. Některými z dalších dopisů na téma "4. číslo I.D." se budeme zabývat podrobněji v některém z dalších čísel.

oooooooooooooooooooo

TENTOKRÁT NA ZÁPADĚ

oooooooooooooooooooooooooooooooooooo

/ část pátá /

Nancy se trochu uklidnila a vyděšeně hleděla na muže, který přemýšlel. To, co se odehrávalo v jeho hlavě, nebylo těžké uhádnout. Jestli se rozkřikne, že na jeho usedlosti přišel o život Dýmající hromada bizoního trusu, může se obávat pomsty nejen od všech indiánských kmenů, které se mezi sebou neustále přely, jaké národnosti slavný rudoch vlastně je, ale také ze strany bílých, pro které byl rudoch zosobněním dobrodružnosti a romantičnosti tohoto kraje. Takže co teď?

"Nancy, slyšíš?"

"Mmmmm..."

"Musíme uklidit mrtvolu a pak se uvidí."

Jak tedy vidíme, Collins uvažoval přísně logicky. Manželé se rychle oblekli, Nancy vzala vědro a hadr, John pytel a šli. Pod oknem našli mrtvolu tak, jak ji John dříve spatřil. Rychle nacpali tělo do pytle, Nancy umyla šíř ženou krev na kamenech a John odnesl pytel do sklepa, kde ho složil do kouta a zaházel ho starými krámy. Poté se vrátil spolu se ženou do ložnice.

"A co teď?" dorážela na něho Nancy. "Co řekneš Gregorovi a čeledínům?"

"Nech mě přemýšlet!" Collinsova hlava pracovala naplno. Říci, že rudoch odjel, nemohl. Jeho kán stál ve stáji, ve které spalo také veškeré služebnictvo, takže vyvést ho odtud nepřipadalo v úvahu. Že Indiána unesli, tomu by nikdo nevěřil. Takže co. Situace se zdála bezvýchodnou, ale to si Collins nepřipustil. Nějaké řešení musí existovat. Existovalo a Collins ho našel. Nechal Nancy stát uprostřed ložnice a vyběhl na dvůr. Ani na chvíli nezaváhal a otevřel dveře do stáje.

"Vstávejte, bando líná, do práce!" Čeleď se neochotně probouzela, neboť na zdejšímu statku bylo zvykem spát až do oběda.

"Rychle, rychle! Práce nečeká!" Collins křičel a nadával, ale očima stále jakoby někoho hledal.

"Hej, Davide, pojd sem!" Zavolal na nejubožejšího pacholka, jakého na statku měl. Ten se překvapeně zvedl a přiběhl ke svému pánovi. Pán mu něco šeptal a pak oba odešli do domu, načež si čeleď okamžitě lehla. Collins přivedl Davida do ložnice.

"Tak tady ho vedu, Nancy."

"Prosím? Koho vedeš?" Nancy nechápala ani zbla.

"No Davida přece, copak nechápeš!"

"Ne."

"Ach, Bože!" obrátil Collins oči vsloup, ačkoliv jinak zbožností moc neoplýval. Pak toho ale nechal a obrátil se k Davidovi.

"Davide, teď dobře poslouvej. Jestli všechno uděláš tak jak ti říkám, budeš se mít jako v ráji." David byl zvyklý poslouchat svého pána, ale na této nabídce toho chápal asi tolik, jako jeho paní. Přesto se zatvářil snaživě, což Collinse do značné míry povzbudilo.

"Jistě sis včera všiml, že jsem na statek přivedl jednoho Indiána." David mlčel.

"Tak všiml nebo nevšiml, hergot!" David přikývl.

"No vidíš. A víš, kdo to byl?"

David zavrtěl hlavou, jako že neví.

"Tak to byl sám Dýmající hromada bizoního trusu!"

"Ten, který vypálil rybník Komančům, když..."

"Ten," přerušil Collins Davida, kterého tato zpráva velmi překvapila.

"No a teď dobře poslouvej!" začal znovu Collins. "Ten Indián v noci skočil z okna a zabil se."

"Ale to ne!" začal natahovat David.

"Ale ano!" neprotahoval to chytře Collins. "Jistě víš, co z toho plyne."

"Ne, pane, nevím!"

"Tak já ti to povím. Z toho plyne, že my jeho smrt musíme utajit."

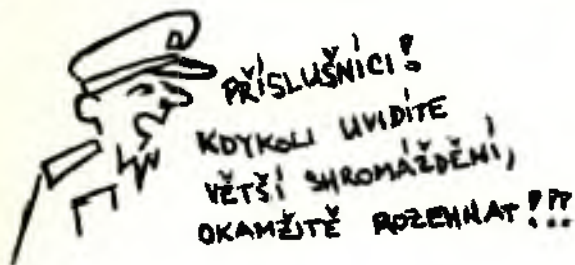
"Proč?" David se projevil jako mimořádný blb.

"Protože by nás za to mohl někdo zabít!"

/ pokračování příště /

# ZÁSAH NA NEPRAVEM MÍSTĚ

10



MEZITÍM V PALÁCI KULTURY...



SOUDRUŽI!  
KŤ NĚSE  
VELKOU ZODPOVĚDNOST  
ZA ZODPOVĚDNOST  
NAŠICH PŘEDKŮ...



SHROMAŽDĚNÍ V PALÁCI  
KULTURY ROZEHNAŤ!

END